

عنوان مقاله:

شگردهای قافیه پردازی در مهر و نگار جمالی تبریزی

محل انتشار:

نخستین همایش ملی تحقیقات ادبی با رویکرد مطالعات تطبیقی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

روح اله خادمی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه یزد.

محمدکاظم کهدویی - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه یزد.

مهدی ملک ثابت - استاد گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه یزد.

خلاصه مقاله:

قافیه، در شعر فارسی مهمترین رکن شعر محسوب میشود که شکل، موسیقی، معنا، احساس و بسیاری دیگر از لوازم شعر به طرز انکارناپذیری وابسته به آن است. در نظر منتقدان قدیم، اسقاط وزن و قافیه، باعث میشود که شعر از شعریت بیفتد و دیگر نمیتوان بر آن نام شعر نهاد. از همین رو شاعران نگاه ویژه‌ای به شعر داشته اند و بخشی از هنرنماییهای آنان در پیچ و تاب قافیه نمودار گشته است. منظومه مهر و نگار، دومین منظومه از خمسه جمالی تبریزی شاعر سده های هشتم و نهم هجری است. این اثر که در مقابل خسرو و شیرین نظامی سروده شده، داستان عاشقانه مهر و نگار را روایت میکند. در این مقاله برخی تکلفات و تخلصات جمالی در قافیه در شش مبحث ذوقافیتین، ذوالقوافی، حاجب و محجوب، قافیه مجانس، قافیه مصنوع و قافیه معیوب بررسی شده است. این بررسی اثبات میکند که هنجارگریزیهای جمالی نشانگر تبحر او در شعر و ممارست در آثار شاعران پیشین از جمله نظامی گنجوی است.

کلمات کلیدی:

مهر و نگار، جمالی تبریزی، موسیقی شعر، قافیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/902221>

